

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2Co/211/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8710202654
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8710202654.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Babinovej a sudcov JUDr. Jozefa Angeloviča a JUDr. Mariany Muránskej, v právnej veci žalobcu MVDr. S. V., bytom K., N. XX, zastúpený Mgr. Marošom Ježíkom, advokátom, AK so sídlom Okružná 871/65, Stará Ľubovňa, pracovisko Nám. sv. Egídia 95, Poprad, proti žalovanej 1/ MUDr. J. V., bytom N. Q. XXX/XX, G. S., K., žalovanému v 2/ Mgr. F. V., bytom N. Q. XXX/XX, G. S., K., o náhradu škody s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Poprad, č.k. 9C 45/2010-223 z 22.5.2013 jednohlasne takto

rozhodol:

Potvrďzuje rozsudok.

Nepriznáva účastníkom náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalobu v celom rozsahu zamietol. Vyslovil, že žalobca nemá právo na náhradu trov konania a žalovaným v 1/ a 2/ rade náhradu trov konania nepriznáva.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca v konaní nepreukázal porušenie právnej povinnosti oboch žalovaných, ktorá by spočívala v existencii takého úkonu, ktorý je v rozpore s objektívnym právom. Po zhoršení vzájomných vzťahom a rodinnej situácie účastníkov došlo k vráteniu motorového vozidla Renault Y. žalovanej v 1/ rade. K protiplneniu, a to vráteniu motorového vozidla Renault Megane, žalobcovi nedošlo z toho dôvodu, že žalovaný v 2/ rade nevyhotovil preberajúci protokol tak ako sa dohodli, odstaviť žalované motorové vozidlo v garáži, ktorá sa nachádzala na ulici Q. v K.. Žalobca nepopieral, že mal vedomosť o parkovaní tohto motorového vozidla v garáži s tým, že na ňu v dňoch 2.9.2008 a 10.10.2008 umiestnil visiace zámky, o čom existuje zápisnica advokátskej kancelárii svojho právneho zástupcu. Žalovaní nemohli spôsobiť žalobcovi žiadnu škodu, keďže 3.7.2008 odstavili predmetné motorové vozidlo do garáže a toto vozidlo neužívali až do doby, kedy si ho vyzdvihol žalobca. Žalobca nijako nepreukázal, a to ani netvrdil, že mu žalovaní v 1/ a 2/ rade bránili vo svojpomocnom vyzdvihnutí motorového vozidla a naopak v konaní o vydanie motorového vozidla, ktoré pôvodne žalobca podal pred Okresným súdom Poprad, sp. zn. 13C 127/2008 od začiatku žalovaní uvádzali, že nemajú problém motorové vozidlo žalobcovi vydať a v dôsledku toho aj došlo k späťvzatiu žaloby. V prejednávanej veci absentovala aj príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti žalovanými a vznikom škody žalobcu, ktorá príčina a následok musí v každom konkrétnom prípade byť bezpečne preukázaná. To znamená, že žalovaní v 1/ a 2/ rade nie len, že bez právneho dôvodu protiprávne zadržali motorové vozidlo žalobcu a odmietli mu ho vydať, ale aj to, že na základe takéhoto konania vznikla žalobcovi škoda. Pokiaľ nemal žalobca k dispozícii iné motorové vozidlo, mohol si na prechodnú dobu vozidlo vypožičať alebo si mohol kúpiť motorové vozidlo, ktoré nemuselo byť novým motorovým vozidlom.

Žalobca nepreukázal skutočnosť, že potreboval úplne nové auto a nie len auto z požičovne alebo ojazdené motorové vozidlo, keď tvrdil, že nemal dostatok finančných prostriedkov. Tvrdenie o tom, či mal alebo nemal dostatok finančných prostriedkov na účte považoval žalobca za právne irelevantné, čo však súd prvého stupňa vyhodnotil tak, že nie je to pravda, pretože súčasťou nároku na náhradu škody zo strany žalobcu bol aj úver z ČSOB, a.s. a pôžička od matky, kde musel zároveň s požičanou istinou splácať aj príslušné úroky. V konečnom dôsledku sa žalobca sám vyjadril, že pracovník banky ho poučil, že pre neho je výhodnejšie zobrať si pôžičku ako kupovať auto v hotovosti.

Výrok o trovách konania bol odôvodnený podľa § 142 ods. 1 O.s.p..

Proti tomu rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca. Uviedol, že rozsudok považuje za nesprávny ak súd prvého stupňa svoje rozhodnutie odôvodnil, že neboli preukázané obligatórne znaky zodpovednosti za škodu, a to samotnú škodu, príčinnú súvislosť a protiprávne konanie. Z rozsiahleho odôvodnenia rozsudku nie je celkom zrejme, aký skutkový stav v konaní zistil a hlavne v konaní vykonaných dôkazov tento skutkový stav ustálil. So skutkovými závermi súdu prvého stupňa žalobca nesúhlasí a javia sa mu aj nelogické. V podstate bolo uzavreté, že žalobca vedel, že jeho motorové vozidlo je odstavené v garáži, napriek tomu si ho nešiel vyzdvihnúť a dokonca tomu zabránil tým, že garážové dvere opatril aj visiacim zámkom. Tento záver je absurdný a nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. V prvom rade je potrebné uviesť, že žalobca po výzve žalovanej na vrátenie jej auta túto svoju povinnosť bez zbytočného odkladu splnil. S tou istou požiadavkou sa obrátil na žalovaných v 1/ a 2/ rade, keďže motorové vozidlo bolo v jeho výlučnom vlastníctve. Túto povinnosť si žalovaní splnili, ale až dňa 22.10.2008. Ak by si mohol žalobca vyzdvihnúť motorové vozidlo, zrejme by nepodal žalobu na vydanie vecí. Zo strany žalovaných nebolo žiadnym spôsobom oznámené, kde sa nachádza jeho motorové vozidlo a o tejto skutočnosti sa žalobca dozvedel až po nahliadnutí do súdneho spisu, kde predmetom žaloby bolo vydanie motorového vozidla. Súd bez bližšieho odôvodnenia uveril tvrdeniu žalovaných v 1/ a 2/ rade, že auto žalobcu neužívali a tieto okolnosti mal byť vypočítaný práve navrhovaný svedok Ing. O., no súd prvého stupňa tento dôkaz odmietol vykonať. Potom, čo sa dozvedel žalobca, kde sa nachádza jeho motorové vozidlo, ako aj z dôvodu, že mal informácie, že uvedené auto napriek výzve na vrátenie užívajú žalovaní, umiestnil na predmetné garážové dvere svoj visiaci zámok, aby tak zabránil v neoprávnenom užívaní svojho auta. To bol skutočný a aj logický dôvod takého konania žalobcu. Nebola to snaha zabrániť samému sebou v užívaní vlastného auta. Hoci žalovaní v 1/ a 2/ rade v konaní 13C 127/2008 od počiatku tvrdili, že sú ochotní vydať žalobcovi jeho motorové vozidlo, toto slovné spojenie ochotní vydať evokuje záver, že auto žalovanými vydané skutočnosťou nebolo. Stalo sa tak až počas súdneho konania o vydanie auto, kde pri odovzdaní sa zároveň preukázal žalobcove tvrdenie, že nemá kľúče od predmetnej garáže, nakoľko tieto boli umiestnené v zadných dverách odovzdaného auta. O tom svedčí aj zápisnica o vydaní predmetného auta. Preto nemožno súhlasiť so závermi súdu prvého stupňa, že žaloba bola nedôvodná a šikanózna. Zároveň bolo potrebné prihliadnuť, že žalobca si svoju povinnosť voči žalovanej o vydanie motorového vozidla dobrovoľne splnil, naopak žalovaní v 1/ a 2/ rade túto povinnosť splnili až s niekoľko mesačným oneskorením. Preto navrhoval rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný v 2/ rade. Hlavným dôvodom námietok žalobcu bolo, že nebol vypočítaný svedok Ing. O., ktorý je priateľom žalobcu. Iné argumenty neboli z pohľadu žalovaného dôležité. Žalobca skutočne zaťažuje súdy rôznymi spormi, čo sa v konečnom dôsledku potvrdilo aj v tomto konaní a z toho dôvodu aj správne vecne rozhodol tak, že žalobcu zamietol. Navrhol potvrdiť rozhodnutie súdu prvého stupňa.

Odvolačný súd prejednal vec ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v súlade s ustanovením § 212 ods. 1, 2, O.s.p., a to bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Prvostupňový súd v konaní vykonal dostatočné dokazovanie, správne zistil skutkový stav a na základe správne zisteného skutkového stavu dospel aj k správne právnemu záveru. Na týchto skutočnostiach sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania.

Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že žalobca bol držiteľom a prevádzkovateľom motorového vozidla značky Renault Megane EČV: PP 619 AH. Toto motorové vozidlo nadobudol kúpou od žalovanej v 1/ rade 22.11.2004. Manželstvo žalobcu a žalovanej v 1/ rade bolo rozvedené v konaní Okresného súdu v Poprade pod sp. zn. 20C 64/2008. Žalobca podal dňa 20.6.2008 na Okresný súd do Popradu žalobu o vydanie vecí - predmetného motorového vozidla Renault Megane KA 0405, EČ PP 619 AH. Toto konanie skončila späťvzatím žaloby v dôsledku mimosúdneho vyriešenia sporu, keď žalobca odovzdal žalovanej v 1/ rade motorové vozidlo Renault Tália oproti odovzdanému motorovému vozidlu Renault Megane. Žalovaný v 2/ rade odstaviť motorové vozidlo do garáže K. - Q. ulica, kde 3.7.2008, ktorá patrila do BSM žalobcu a žalovanej v 1/ rade. Žalobca umiestnil na túto garáž visiaci zámok dňa 28.8.2008 a 2.9.2008. K podpisu protokolu o odovzdaní a prevzatí motorového vozidla Renault Megane došlo 22.10.2008 za účasti právnych zástupcov účastníkov konania.

Podľa § 420 ods. 1 OZ každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 420 ods. 3 OZ, zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

Podľa § 3 ods. 1 OZ, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 3 ods. 2 OZ, fyzické a právnické osoby, štátne orgány a orgány miestnej samosprávy dbajú o to, aby nedochádzalo k ohrozovaniu a porušovaniu práv z občianskoprávných vzťahov a aby sa prípadné rozpory medzi účastníkmi odstránili predovšetkým ich dohodou.

Žalobca vo svojom odvolaní uviedol, že nesúhlasí s ustáleným skutkovým stavom súdu prvého stupňa, ktorý potom mal za následok nesprávne právne posúdenie žaloby. Poukázal na to, že v konaní bolo jednoznačne preukázané, že k odovzdaniu motorového vozidla došlo až 22.10.2008 a neobstojí obrana žalovaných v 1/ a 2/ rade, že motorové vozidlo od 3.7.2008 bolo umiestnené v garáži na ulici Q. v K., ktorá patrí do BSM žalobcu a žalovanej v 1/ rade. Okolnosť, že žalovaný v 2/ rade užíval motorové vozidlo naďalej mal preukázať navrhovaný svedok Ing. O.. Tento dôkaz súd prvého stupňa nevykonával a z toho dôvodu nedostatočne zistil skutkový stav.

Predpokladom pre priznanie náhrady škody je splnenie zákonom ustanovených podmienok, ktorým je vznik škody, protiprávne konanie škodcov a príčinná súvislosť medzi vznikom škody a protiprávnym konaním, pričom zavinenie sa predpokladá. Žalobca škodu preukazoval v rozsahu 4 mesiacov, kedy bol nútený po tom, čo odovzdal motorové vozidlo Renault Tália, žalovanej v 1/ rade, zabezpečiť iné motorové vozidlo, keďže je podnikateľ, má veterinárnu ambulanciu a je nútený vykonávať svoje povolanie aj motorovým vozidlom, na ktoré účely malo slúžiť práve motorové vozidlo Renault Megane. Pokiaľ išlo o výšku škody tá pozostávala z náhrady splátok úveru poskytnutej ČSOB, a.s. na kúpu nového motorového vozidla + príslušenstva k istine, rovnako splátok pôžičky vo vzťahu k matke žalobcu, poisťné plnenie, havarijné poistenie, daň za nové auto a tiež strata na cene pôvodného motorového vozidla, ktoré predal následne po jeho odovzdaní G. N., 16.2.2009.

Škodu prezentovanú v týchto úhradách podľa tvrdenia žaloby zapríčinili žalovaní protiprávnym konaním. Protiprávnym konaním je konanie v rozpore so zákonom a z vykonaného dokazovania vyplynulo, že motorové vozidlo, ktorého vlastníkom bol žalobca užívala žalovaná v 1/ rade, oproti tomu mal žalobca možnosť užívať jej motorové vozidlo Renault Tália z dôvodu zdravotného stavu žalovanej v 1/ rade, ktorej motorové vozidlo Renault Megane poskytoval lepší komfort. Účastníci konania po podaní žaloby na vydanie motorového vozidla Renault Megane sa mimosúdne dohodli na vrátení si vzájomne áut k dispozícii, čo sa aj udialo v júni 2008, konkrétne 28.6.2008. V dôsledku nezabezpečenia odovzdávacieho protokolu žalovanými odovzdal žalobca motorové vozidlo Renault Tália, ale neprevzal motorové vozidlo Renault Megane. Žalovaní vozidlo odstavili 3.7.2008 do garáže patriacej do BSM

účastníkov konania a od tohto obdobia motorové vozidlo neužívali. Žalobca mal vedomosť o tom, že motorové vozidlo, ktorého vydania sa domáhal, v konaní 13C 127/2008, je uzamknuté v označenej garáži a na garáž sám osadil visiace zámky v mesiaci august a september 2008, aby zabránil užívaniu tohto motorového vozidla zo strany žalovaných v 1/ a 2/ rade, čo potvrdil vo svojej výpovedi. Táto skutočnosť potom potvrdzuje správnosť záverov súdu prvého stupňa, ktorý uviedol, že nezistil protiprávne konanie zo strany žalovaných, keďže po dohode medzi žalobcom a žalovaným došlo k odovzdaniu motorových vozidiel tak zo strany žalobcu, ale aj zo strany žalovaných. Tým absentuje znak protiprávnosti tohto konania a tiež potom aj príčinnej súvislosti medzi neexistujúcim protiprávnym konaním a vznikom škody. Potom nie sú dôvodné odvolacie námietky žalovaného, ani v tom smere, že súd prvého stupňa ďalšie dôkazy nevykonal v podobe výsluchu svedka Ing. O., keďže okolnosť odovzdania motorového vozidla do spoločnej garáže vyplynula už z konania 13C 127/2008. Na jednej strane žalobca vystupoval ako bezpodielový spoluvlastník tejto garáže, mal snahu zamedziť užívanie motorového vozidla Renault Megane niekým iným, podľa tvrdenia práve žalovaným v 1/ a 2/ rade, na druhej strane uvádzal, že nemal prístup ku garáži, pritom kľúče k objektu boli k dispozícii vo viacerých vyhotoveniach. Tieto argumenty žalobcu v odvolaní uvedené neobstoja vzhľadom k tomu, že súd prvého stupňa skutočne rozsiahlym spôsobom odôvodnil svoje rozhodnutie, rozobral výsledky vykonaného dokazovania a následne ich vyhodnotil vo vzájomných súvislostiach správne v tom zmysle, že neboli preukázané základné atribúty nároku na náhradu škody zo strany žalobcu.

Preto odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil podľa ustanovenia § 219 O.s.p..

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p. vzhľadom k tomu, že žalovaní v 1/ a 2/ rade, ktorí mali úspech v odvolacom konaní náhradu trov konania neuplatnili, žiadnu náhradu odvolací súd nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.